

Inooqats høringssvar vedrørende forslag til Inatsisartutlov om støtte til personer med handicap

Inooqat takker for modtagelsen af høringssagen vedrørende forslag til Inatsisartutlov om støtte til personer med handicap. Inooqat har med interesse gennemgået materialet og har følgende bemærkninger:

Inooqat bemærker, at lovforslaget indeholder mange gode og gennemtænkte ting, herunder bisidderordningen, seksualpolitik samt tilbud om gruppebaseret hjælp og støtte, som Inooqat støtter op om. Særligt roser vi de nytilførte lovmæssige rammer omkring forebyggelse af seksuelle overgreb mod personer med funktionsnedsættelse i myndighedernes botilbud. Endvidere bemærker vi, at der nu arbejdes på en elektronisk sagsbehandling på handicapområdet. Inooqat glæder sig til, at systemet bliver indført og håber på, at det får en god indvirkning i forhold til behandlingen af de sager, der vedrører os.

Inooqat bemærker, at loven primært er tilpasset for **voksne** personer med handicap. Vi syntes, at den mangler bestemmelser, der bør gælde for børn og unge med handicap. Hvad børn angår, så nævner udkastet børn alene i bestemmelser om skærpet underretningspligt og støttepersonsordningen. Inooqat anbefaler, at der i forbindelse med det videre arbejde afklares, om hvilke bestemmelser, der skal gælde for børn og unge, bør indarbejdes i lovforslaget. Inooqat stiller sig til rådighed for sparring herom.

Udvidelsen afgruppen:

Inooqat anbefaler, at handicapforsorgen og ældreforsorgen fortsat bliver adskilt lovgivningsmæssigt. Vi forstår, at personer med aldersbetingede funktionsnedsættelser samt personer med ophold på ældreinstitutioner, heriblandt personer uanset aldersgrænsen for alderspension har brug for lovmæssig sikring af støttemuligheder. Inooqat anbefaler dog, at imødekommen af denne udfordring skal løses inden for lovgivningen for ældreforsorgen, således sammenblanding af handicapforsorgen og ældreforsorgen undgås så meget som muligt.

Inooqat skal bruge denne lejlighed til at bemærke, at den nu anvendte praksis med at have personer med funktionsnedsættelser (handicappede) i ældreplejen, samt at have en afdeling for handicappede i et ældrecenter, har en negativ virkning på de handicappede personer. Behandlingen af beboerne sådanne

steder bliver ikke nuanceret ud fra de behov, som personer med funktionsnedsættelser har. De bliver anset og behandlet som ældre personer, som skal plejes indtil de dør af alderdom. Denne form for håndtering af handicappede personer strider imod de handicappede personers behov for at kunne udvikle sig så meget som muligt til at kunne klare sig selv. Endvidere bliver de handicappede personer løbende udsat for traumer, når de ældre beboere løbende dør af alderdom. Derfor anbefaler Inooqat, at ældreforsorgen og handicapforsorgen skal være adskilt fra hinanden.

Flytning af personer til andre steder i Grønland eller til ophold uden for Grønland:

Inooqat er stærk modstander af flytning af personer med funktionsnedsættelser fra bopælssteder i Grønland imod deres vilje, blot fordi de har anderledes behov, som myndighederne ikke har forberedt sig på at tilbyde. Dette uanset om flytningen er til et andet sted i Grønland eller til Danmark. Flytningen af personer med handicap er sket med store personlige konsekvenser ikke alene for personen selv, men også for de pårørende. Inooqat anbefaler derimod, at kravene til myndighederne i Grønland skal skærpes, således de forpligtes til at oprette/etablere boenheder, der er tilpasset den enkeltes behov. Inooqat anbefaler i øvrigt, at der foretages vurdering af behovet for botilbuddene i Grønland fordelt på hvert bosted, samt om hvorledes dette behov kan imødekommes bedst muligt uden at personer med funktionsnedsættelser imod deres vilje flyttes væk fra deres familiemæssige- og sociale fundamenter. Det er på ingen måde menneskeligt, at tvangsflytte et barn eller en unge, der i sin udvikling stadig er et barn, til et helt andet sted end dér hvor pgl.s familiemæssige og sociale relationer forefindes. Derfor bør alle forslag i udkastet, der vedrører, at der kan foretages flytning af personer med funktionsnedsættelser fjernes fra lovforslaget og i stedet for påbegynde et arbejde, hvor det undersøges, om hvorledes behovet kan imødekommes bedst muligt.

Vedrørende § 36 - kommunernes etablering af udvalg:

Inooqat mangler, at der er repræsentanter fra brugerne i udvalgene og derudover syntes vi, at kommunerne bør forpligtes til at oprette disse udvalg.

Vedrørende § 40, stk. 4:

Inooqat mener, at såfremt personer med funktionsnedsættelser ikke er umyndiggjorte (hvor værgeren har truffet beslutningen) eller er frihedsberøvede jf. kriminalretsplejen, så kan forstanderen ikke tilbageholde pgl.s tilgodehavende rådighedsbeløb. Dette uanset om interne ordensregler i huset tilsiger dette. Inooqat anbefaler i stedet for, at der arbejdes intens på en oplysningsindsats, således pårørende til personer, der

ikke kan varetage deres egne interesser, vejledes om handlemuligheder. Det er Inooqats opfattelse, at der generelt er en udfordring omkring manglende viden om overgangen fra barn til voksen, herunder emnet omkring myndighed og hvad denne betyder, når et barn fylder 18 år.

Vedrørende § 68 – flyttehjælp:

Inooqat anbefaler, at ordet i 1. linie "kan" erstattes med "skal", således kommuner, der ikke har økonomien til det ikke kan fravælge denne mulighed. Endvidere bør hjælpeforanstaltningsmulighederne ikke være anderledes alt efter hvor i landet man bor.

Vedrørende § 86, stk.2 – Aflastningsmuligheden:

Inooqat bemærker, at der skrives "omsorgsopgaven medfører væsentligt merarbejde for forældrene....". Inooqat skal henlede opmærksomheden på, at merarbejdet ikke alene er udfordringen, men der hører også en meget stor psykisk belastning til, som i mange henseender er sværere at håndtere i dagligdagen. Der er et stort behov for etablering af aflastningshjem, da der er et problem med at skaffe aflastningsfamilier. Fokus bør derfor være i etableringen!

Vedrørende kapitel 13 – besøgsrejser:

I forbindelse med arbejdet omkring den nugældende lov påpegede Inooqat, at der ikke bør praktiseres en forskelsbehandling i forbindelse med tildeling af besøgsrejser. Det er også Inooqats holdning i dag, at mulighederne for at få tildelt besøgsrejser skal være ens, uanset om man er placeret uden for Grønland eller er placeret i en anden bosted i Grønland. Inooqat skal i den anledning henlede opmærksomheden på, at afsavn og de personlige/socialt konsekvenser ved placeringen uden for eget bosted er de samme, uanset om man befinder sig i Grønland eller i Danmark.

Vedrørende kapitel 14 – Tilsyn:

Inooqat undrer sig over, at kommunerne skal føre personrettet tilsyn med personer med handicap, der er placeret i deres egne institutioner...?

Vedrørende kapitel 15 – Handicapråd:

Inooqat anbefaler, at kommunerne forpligtes til at etablere en sekretariatsfunktion for handicaprådene. Medlemskabet fra handicaporganisationer i handicaprådene er frivilligt og ulønnet, hvorfor varetagelse af sekretariatsfunktion ikke er en option.

Vedrørende § 129 – statistik:

Inooqat anbefaler en gennemsigtighed omkring de oplysninger, som skal indberettes til Naalakkersuisut og anbefaler, at disse gøre offentligt tilgængelige, således alle interesseorganisationer kan gøre brug af dem. Inooqat anbefaler også, at der til de statistiske oplysninger tilføres data over antal pladser på boenheder og venteliste til disse.

Viggo Johansen
Formand for Inooqat